

[Ole Bernt Henriksen]

her luftes. Men vi er også meget enige med ministeren i – og det vil jeg godt bede hr. Leif Hermann erkende – at når ministeren gerne vil lægge dette ind i den helhed, som ministeren i øjeblikket arbejder med, og som vi jo hørte om for nogle dage siden på et seminar, så er det urimeligt at ville lægge pres på ministeren for at få hende til at gå ind i arbejdet.

Jeg tror også, hr. Leif Hermann skal skelne mellem dette at ville bevare og så måden at ville bevare på.

Endelig vil jeg gerne have lejlighed til at overveje en lille tid, om man, som hr. Leif Hermann foreslår, kunne vedtage dette forslag med de ændringer, som hr. Leif Hermann var inde på, uden at forslaget undergik en identitetsforandring. Jeg er ikke overbevist om det. Men vi afviser lovforslagene, som de foreligger.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Det er til hr. Leif Hermanns indlæg. Hr. Leif Hermann citerer ting, jeg sprang over, men jeg gjorde opmærksom på, at jeg sprang ting over i min tale fra sidste gang. Hr. Leif Hermann siger, at jeg sprang min begrundelse for at tilslutte mig forslaget over. Sådan har jeg nu ikke opfattet mine indlæg, hverken dengang eller nu.

Jeg vil gerne fastholde, at målet er rigtigt – metoderne er ikke gode nok, som de er fremlagt i dette forslag. Det fremgik også klart af min ordførertale sidste gang, og så skal jeg citere fra den igen fra et afsnit, jeg ikke har brugt tidligere i dag, Folketingets forhandlinger 1987–88 (1. samling sp. 6383).

«. . . jeg vil gerne understrege her ved førstebehandlingen, at hvis vi ikke får skabt nogle måder at gøre det på, som kommunerne kan gå ind for, kan vi lige så godt lade være.«

Det er kernepunktet og var kernepunktet i min kritik sidste gang, vi behandlede forslag vedrørende bevaringsværdige bygninger. Det fastholder jeg, og det er det, der arbejdes på nu via Miljøministeriet, Planstyrelsen, og ministeren.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Hr. Leif Hermann begyndte i en meget følelsesladet tale at snakke om frimodighed hos de gamle regeringspartier og de nuværende rege-

ringspartier. Nu er hr. Leif Hermann jo i flere situationer og avisartikler kommet med vurderinger af Venstres daværende miljøordfører – det var undertegnede – i firkløverregeringen og de muligheder, man havde for at påvirke lovgivningen dér. Det skal jeg ikke komme ind på, men kun sige, at den drøftelse, vi havde i Venstres folketingsgruppe, og den ordførertale, som hr. Mejdahl afleverede ved førstebehandlingen, Folketingets forhandlinger 1987–88 (1. samling) sp. 8381, netop indeholdt de ting, som jeg pegede på. Venstres ordfører gik endda så langt, at han sagde:

»Jeg forstår godt, at Kommunernes Landsforening tog afstand fra registreringspligten. Det bliver en stor opgave oven i alt det andet, som kommunerne har at gøre.«

Venstres ordfører sagde også en anden ting: »I bemærkningerne står der endvidere noget, som jeg er ganske uenig i.« Venstres ordfører havde altså muligheden – det har man jo i et demokrati – for at fremlægge disse synspunkter, når vi havde drøftet dem.

Det undrede mig lidt, at hr. Leif Hermann nu sagde, at man var kommet meget langt i udvalget, og at hr. Leif Hermann også, som der står i førstebehandlingen, havde nogle overvejelser om registreringspligten. Det er det centrale i det lovforslag, som miljøministeren også sagde. Men hvis hr. Leif Hermann havde villet noget med det og ikke bare ville drille, så havde man jo ændret lovforslaget. Men man har fremsat det samme lovforslag, selv om hr. Leif Hermann nu siger, at man fra SF's side egentlig var indstillet på lokale registreringer.

Jamen det er lige netop det, som er i fuld gang. Nu blev Korsør nævnt. Jeg kendte ikke til historien fra Korsør, men nu forstår jeg på miljøministeren, at man her kun har givet et ganske lille tilskud fra Planstyrelsen, idet Korsør Kommune selv har sat det i gang. Jamen hvis det kan sættes i gang af sig selv, hvorfor skal vi så lave nogen lovgivning? Det er over et år siden, vi havde den vurdering, og hvis det år har ændret holdningen ude omkring og man gerne vil lave det selv lokalt, hvorfor skal vi så tvinge kommunerne til det? Hvorfor skal vi diskutere, om kommunerne skal have 63 mio. kr. til at gøre det for, hvis de frivilligt rundt omkring vil gøre det selv? Vi kan vel også diskutere, om hele den million bygninger, der er bygget før 1940, skal registreres alle sammen.